

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I ..... Núm. 1
Sant Hilari Sacalm, 16 de Juliol de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.
Temporada, 3·00 »

Salutació

Als fills de la vila de Sant Hilari Sacalm, als seus nombrosos estiuejants, a tots els que amb amorós afany treballan pera la prosperitat d'aquesta estimada vila, va nostra salutació, afectuosa, entusiasta. Nostra pretenció es modesta, avui un assaig, demà una realitat. Desitjem sia aquest periòdic espill dintre els de la seva classe. Hi arribarem aviat amb l'ajut de tots.

Salut i anys de vida pera veureho realisat.

LA REDACCIÓ

Presentació

Com que ningú ho faria, i als uns se'ns ha mort l'àvia i'ls que'n tenen no saben escriurer, hem determinat fer-ho nosaltres mateixos.

Quí som? Que pretenem? Ont anem?

A omplir un buid. Vethoaquí. Que diuen que això es diu per rutina en tots els periòdics a la seva sortida? Si senyor, ells si, més nosaltres no.

Venim a omplir un buid. Que consti. Ens hi han empés, ens hi han obligat. Peraixò val a dir-ho, nosaltres de ganes ens en moriem.

Cada istiu la mateixa cançó, tant els hilariencs com els estiuejants... ¿I doncs que tampoc fa-

ràn periòdic aquesta temporada? ¡Tan que'ns agradava «L'Estiuada»! ¡Quina llàstima!... Doncs té, ja està. I, Deu-nos-enguard, que quan ja està, amb rés si és a temps. No hi valen ni *banys d'asiento* ni sinapismes, ni aigua picant, ni rés, perquè, ja està.

No és precisament «L'Estiuada», és «Lliroya», és un periòdic. ¿Cambiem d'època, doncs, canbiem de nom? Això de «Lliroya», ens va venir de repent, som repentistes nosaltres, la sang s'ho porta. No diguin, que «Lliroya» és ben bonic. La flor de la ginesta. Aquell groc d'or, tant or i tan groc, que'n les candeles de la gineatera, de cara a llevant embau-ma el... Prou poesia. Siguem pràctics, que també en que somniadors, nosaltres també som pràctics. No sabem si lliga gaire, però quedem que som somniadors i pràctics.

Ja no sabem que deiem. Ah! si. Que ja hi som.

En quan a programa. Demanin. L'estiu. Sant Hilari. Els estiuejants.

¿Qué'ns imposem moltes obligacions? Ja ho sabem. Les complirem, perquè ens hi ajudaran els que ens hi han empés, qu'és tothom. Estem confiats que plouràn les subscripcions, els anuncis, les subvencions i els donatius i fins els protectors, d'aquells que sense demanal sen dos ja te'n donen quatre, i que si aques-

ta temporada la nostra presentació és modesta, la vinenta assolirà una virtuositat que des de Les Guilleries serem espill i guia per a confeccionar Revistes. De pas sia dit un dia d'aquests farem la del Somatent.

¿Qué si comptem amb col·laboració? Ai la mare! Prou hauràn d'esperar torn els gênits per descobrir. Quan se n'enterin que tenim a dintre casa, qui en això de fer periòdics vinticin anys en-rra ja hi tenia la mà trencada, aquesta Redacció serà uns Jòcs Florals continuus.

El nostre lema, perquè d'això, de lema, també en tenim. És *Avant i sempre avant i Gatzara continua*. Té, arc en resulten dos. Millor, tenim dos lemes. Val per els que no'n tenen cap. Aquests dos lemes volen dir que no'ns vinguin amb imposicions, que som a l'estiu i no estem per orgues i que poques vegades ens posarem serios perquè no'ns agrada agafar les coses pel cantó que crema. Hem quedat que admetem ajuda i col·laboració i subvencions, però de disgustos no n'admetem vingan de qui vingan. Sabem aon som, Sant Hilari i al estiu. ¡Vaja un terreny per entrà en aquesta època en disquisions polític-filosòfiques-socials! No senyor, això no és convenient ni per els hilariencs ni per els forasters. Res de cares llargues. Els uns necessiten serenitat pel